

Mørke... Hat... Avsky... Død...

La prestene samles, og massene frykte
La kaoset herske, og tvilen sås dypt
Når solen svinner, og mørket faller på
Gamle-Erik...

En eim av svovel, en stank fra Helvete
En elv av lava, en vind av tørriis
Flammene raser, og fullmånen lyser
Gamle-Erik...

Han er alltid der
Iaktar, forpester, bedrar
Han er legion
Forakter, bespotter, tyrann

La blodet flyte, og hodene rulle
La kirkene brenne, og korset knuses
Når skrikene jamres, og tårene renner
Gamle-Erik...

Et teppe av aske, et syn av død
Et nådeløst slag, et gudsforlatt sled
Solen har slukket, og hvite-krist er død

Blodet flyter og hodene ruller, Gamle-Erik...
Kirkene brenner og korset er knust, Gamle-Erik...
Hvite-krist er død

Skygger som raser og vinder som hvisker
Hør hestehovenes takt og felens tone
Se sykdom spres og døden sanke
Han er Mørkets fyrste, eneherskeren, legion